

izvršiti bez opasnosti za stranku i robu, kao i da poduzme sve potrebne mjere da se na takvom mjestu utovar može nesmetano izvršiti. Kako je do oštećenja robe koja je tovarna došlo zbog nepoduzimanja potrebnih mjera od strane željeznice, to je prvostepeni sud osnovano donio svoju presudu. Tvrdnja žalbe da bi bila dužnost tužiteljeva da strojovodju obavijesti o utovaru i mjestu utovara ne stoji, jer stranka u pogledu vršenja manevara na stanici nema nikakvog utjecaja, a niti može bilo što poduzimati, jer je to isključivo pravo željeznice i njenih službenika, pa prema tome i obavještenje strojovodje gdje se vrši utovar ima obaviti željeznica, a ona mora i poduzeti sve potrebne mjere da stranka može nesmetano izvršiti utovar.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 23.I 1964.

Vijeće: dr Melkior Erak, Gabro Badovinac, Milan Mraz

Pošta - Pošta ne odgovara za netačan sadržaj poslanog brzjava ako stranka nije zahtijevala usporedbu njegovog sadržaja

Tužitelj je uputio brzjavom svom poslovnom partneru. Pošta je krivo reproducirala sadržaj, iz čega je nastala tužitelju šteta. Tužba je upravljena protiv pošte. Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev, a drugostepeni je potvrdio tu presudu iz ovih razloga:

Iz nesporno utvrđenih činjenica slijedi da pošta stvarno nije prenijela brzjavom u cijelosti kako je zaprimljen, već je izostavljen čitav pasus, te je zbog toga tužitelj pretrpio štetu.

Medjutim, pitanje odgovornosti pošte za nepotpuno preneseni tekst brzjava ima se ocijeniti prema posebnim propisima odgovornosti pošte za ovakve propuste. Za odgovornost pošte u pogledu naknade štete, u pomanjkanju drugih pozitivnih propisa, imaju se primijeniti, kako je to pravilno uzeo prvostepeni sud, pravna pravila prijašnjeg "Zakona o pošti, telegrafu i telefonu od 1931. godine". U smislu odredbe toga zakona /čl.64/ "Pošta ne daje naknadu za štete koje bi mogle proizići po službi prenošenja telegrafskih vijesti i telefonskih razgovora". Ova odredba ima se primijeniti na takve odnose i nakon donošenja novog Zakona o organizaciji PTT /Sl.l. br.50/60/, jer čl.19 citiranog Zakona izričito određuje da će se međusobna prava i obaveze PTT poduzeća i korisnika poštanskih, telegrafskih i telefonskih usluga urediti posebnim

saveznim zakonom. Kako međjutim odnosni zakon nije donesen, to se na odnosno pitanje imaju primijeniti propisi prijašnjih Zakona, kao obavezna pravna pravila.

Pozivanje tužiteljevo na odredbe Pravilnika o disciplinskoj odgovornosti službenika pošte nema osnove, jer odnosni Pravilnik regulira pitanje odgovornosti za disciplinske prestupke službenika pošte, a eventualne greške u prijenosu vijesti ne moraju imati za posljedicu disciplinsku odgovornost službenika. No sve i kad bi se to uzelo u pogledu odgovornosti pošte prema korisnicima njenih usluga, odredbe ovoga Pravilnika ne mogu imati nikakvog utjecaja.

Osim toga valja istaći da stranka, kako je to pravilno istakao prvostepeni sud, prema "Uputstvu za telegrafsku službu Generalne direkcije PTT" ima mogućnosti da osigura tačno prenošenje vijesti uz poseban zahtjev pošiljačev, tj. da se brzopis usporedi po oznaci TC u smislu čl.9 Uputstva. Prema tome tužitelju je bilo moguće da posebnim zahtjevom pošti traži usporedjenje brzopisa i da na taj način osigura tačno prenošenje upućenih vijesti. Kad se prilikom upućivanja brzopisa tužitelj nije poslužio uobičajenim i od pošte predviđenim mjerama opreznosti, ima se uzeti da je on svojom krivnjom izložio sebe opasnosti da tekst brzopisa ne bude u cijelosti prenesen adresatu, i stoga snosi sve posljedice koje na njega odatle proizlaze.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 16.IV 1964.

Vijeće: Gabro Badovinac, Ratko Zlodre, dr Branko Jakaša

Prijevoz robe zrakom - Špediter - Špediter je odgovoran svom komitentu ako prepusti vozaču ispunjavanje tovarnog lista pa ga ovaj krivo ispuni

Tužitelj je povjerio na otpremu tuženiku jednu pošiljku zračnim putem. Tuženik je predao robu vozaču i povjerio mu da ispuni tovarni list. Vozač je krivo naveo adresu iz čega je nastala šteta koju tužitelj traži od tuženika kao špeditera. Tuženik se brani jer da je na svakom koletu bila naznačena tačna adresa, pa da on nije kriv za nastalu štetu. Smatra da je ispunio tuženikov nalog u cijelosti kad je pošiljku ocarinio, preveo do aerodroma, i dao nalog da se ispostave prijevozne isprave.

Prvostepeni i drugostepeni sud prihvatili su tužbeni zahtjev, i to drugostepeni sud iz slijedećih razloga: